

Arrest

nr. 315 410 van 24 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DE TROYER
Rue Charles Lamquet 155/101
5100 JAMBES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 4 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 april 2024.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat Mr. C. DE TROYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 20 december 2022 waarbij het verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: "Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken."

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoekster al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

Gelet hierop is de door verzoeker aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig.

4. Beoordeling in het licht van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart dat hij Georgië heeft verlaten uit vrees voor (i) de Kerk, omwille van zijn seksuele oriëntatie en omdat hij zich kritisch uitliet over de Kerk, alsook voor (ii) zijn voormalige docent T., een geestelijke, met wie hij een seksuele relatie zou hebben gehad. Verzoeker licht toe dat hij doodsb bedreigingen heeft gekregen van T. omdat T. hem ervan verdacht informatie te hebben doorgespeeld over de relaties die T. onderhouden heeft met minderjarige jongens (CGVS vragenlijst, punt 4, 5; NPO, p. 7-9).

4.2. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier vast dat verzoeker geen voldoende geloofwaardige dan wel zwaarwichtige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij haar land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

4.3. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers homoseksuele geaardheid in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken.

4.4. Uit de COI Focus "Georgië. Algemene situatie" van 11 december 2023 aangeleverd door de verwerende partij, blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap nog steeds complex is, dat deze gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan de regio's, waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen

homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen, zoals verzoeker nochtans lijkt voor te houden in het verzoekschrift. Het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt voorts zelf geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen in die zin bevat en maakt aldus niet aannemelijk dat hij louter omwille van zijn seksuele geaardheid of genderidentiteit en zijn aanwezigheid in Georgië een risico loopt om te worden geviséerd of vervolgd. De informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota van 22 februari 2024 verwijst, loopt immers gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus. Ook hierin wordt immers ingegaan op haatdragende boodschappen, het voorvallen van verbaal en fysiek geweld, met in het bijzonder een toename wanneer het thema actueel is zoals bv. rond de Pride week. Door louter een aantal nieuwsberichten neer te leggen, toont verzoeker niet aan dat de voormelde analyse niet (langer) correct zou zijn.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij de verzoeker om internationale bescherming ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

4.5. De Raad stelt vast dat uit verzoekers verklaringen geen enkel geloofwaardig dan wel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit volgt waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging of ernstige schade.

4.6. Zo kan aan de beweerde doodsb bedreigingen die hij zou ontvangen hebben door zijn voormalige docent T. geen geloof worden gehecht.

Verzoeker legde immers tegenstrijdige verklaringen af over de band of relatie die hij met die man had, wat een kernelement van zijn asielrelaas betreft. Verzoeker verklaarde op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS meermaals dat hij een relatie heeft gehad met T. en verduidelijkte daarbij dat het een seksuele relatie was van ongeveer 6 maanden in de periode 2011-2012 (NPO, p. 9, 21). Bij de DVZ verklaarde hij daarentegen dat hij met zijn docent T. zou geflirt hebben maar verder geen serieuze relatie heeft gehad met hem (CGVS vragenlijst, punt 5). Geconfronteerd op het CGVS met deze tegenstrijdigheid kon verzoeker daarvoor geen overtuigende verklaring bieden. Hij antwoordde dat hij bedoelde dat er geen seks heeft plaatsgevonden (NPO, p. 21), terwijl hij eerder duidelijk aangaf een seksuele relatie met T. te hebben gehad. In zijn verzoekschrift stelt hij dan weer dat hij wel een seksuele relatie heeft gehad, maar dan zonder gevoelens (p. 3-4). De vaststelling dat verzoeker hierover steeds wisselende verklaringen aflegt, ondermijnt de geloofwaardigheid van de relatie die verzoeker met T. zou hebben gehad.

Verzoeker legt verder ook geen bewijzen voor van de doodsb bedreigingen en andere bedreigingen die hij via de nauwe kring of de vrienden van T. kreeg, terwijl dit redelijkerwijs wel van verzoeker mag verwacht worden nu hij deze via Facebook of via berichten op zijn gsm zou hebben ontvangen (NPO, p. 11). De bewering dat verzoeker alle berichten heeft verwijderd omdat hij “geen nut zag” om iets te bewaren (NPO, p. 15) overtuigt allerminst gezien deze bedreigingen mee de directe oorzaak van zijn vlucht uit Georgië betroffen. Waar verzoeker in voorliggend verzoekschrift aangeeft dat T. hem nog actief zoekt door onder andere zijn vrienden te ondervragen, blijft hij bij loutere beweringen. Hij stelt dan wel dat zijn vrienden binnenkort zullen getuigen en hij deze getuigenissen nadien zal neerleggen, echter tot op heden heeft de Raad nog niets mogen ontvangen.

Bovenstaande elementen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers vrees voor zijn voormalige docent.

4.7. Wat betreft de voorgehouden problemen met de Georgische Kerk en in het bijzonder verzoekers problemen met S.K., wijst de Raad op wat volgt.

Daargelaten het weinig aannemelijk is dat verzoeker al zijn publicaties over de Kerk zou vernietigd hebben en hij daarmee geen enkel bewijs kan voorleggen van zijn visie en publicaties over de Kerk, zijn de beweerde feiten die hij aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging of als ernstige schade te worden beschouwd.

Zo blijkt uit zijn verklaringen dat er niet meer aan de hand is dan loutere discussies in de periode van zijn studiejaren in Georgië (NPO, p. 17). Hij gaf tevens aan dat de leden van de Kerk niet konden ontkennen dat hij een goede student was en ze geen problemen hadden met zijn studie (NPO, p. 21). Ze gebruikten verzoeker zelfs bijvoorbeeld voor vertalingen en leunden op hem als delegaties kwamen en lezingen gegeven moesten worden (NPO, p. 21). Het valt dan ook niet in te zien dat, als men vanuit de Kerk in dergelijke mate beroep zou doen op verzoeker, er op dat moment meer zou gebeurd zijn dan discussies die hij had met K.. Het loutere gegeven dat K. heeft geprobeerd om zijn studiefinanciering tegen te houden toen verzoeker naar Griekenland vertrok maar daarin niet is geslaagd (NPO, p. 17), is evenmin zwaarwichtig genoeg om als vervolging of als ernstige schade te worden beschouwd. Evenzeer waar verzoeker aangeeft dat, toen hij terugkwam uit Griekenland in 2019, hij geen toegang meer had tot de Kerk (NPO, p. 16). Het is immers helemaal niet vreemd dat verzoeker niet langer in aanmerking komt voor functies binnen de Georgische Kerk als hij zelf agnost is geworden, kritiek geeft op de Kerk en hij zelfs al voor 2014 vertelde aan leden van de Kerk dat hij de Kerk zou schaden of hen iets zou aandoen (NPO, p. 14-15).

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen elementen bij die hier anders over doen denken.

Een enkele verwijzing naar artikels over de Kerk in Georgië, is louter algemeen van aard en volstaat dan ook niet om in hoofde van verzoeker een individueel en objectief risico vast te stellen.

Het artikel over het lekken van privédocumenten van belangrijke leden van de Kerk toont inderdaad aan dat iemand van de Veiligheidsdienst in 2011 privédocumenten heeft naar buiten gebracht zoals verzoeker beweerde, maar dit artikel is op geen enkele wijze dienstig om zijn vermeende concrete problemen met leden van de Kerk aan te tonen.

De artikels over de gebeurtenissen op de Tbilisi Pride in Georgië van 5 juli 2021 beschrijven de gewelddadige gebeurtenissen ten aanzien van de LGBT-gemeenschap op die dag naar aanleiding van een tegenmars van extreemrechtse groepen en een deel van de Orthodoxe Kerk, maar hebben evenmin betrekking op zijn concrete vrees voor vervolging in Georgië. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die er op wijzen dat hij omwille van zijn seksuele oriëntatie of omwille van enige andere reden een bijzonder risico loopt.

Verzoeker brengt verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij problemen zou hebben gekend in Georgië omwille van zijn geaardheid.

4.8. De overige door verzoeker voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

Zijn paspoort en identiteitskaart (administratief dossier, map 'Documenten') bevatten louter persoonsgegevens en hebben betrekking op zijn identiteit en herkomst, dewelke in casu niet in twijfel worden getrokken. Hetzelfde geldt voor de documenten en diploma's die bevestigen dat verzoeker theologie gestudeerd heeft en in Griekenland heeft gestuurd alsook zijn Poolse reisdocumenten die zijn reisweg naar België aantonen.

4.9. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoeker evenmin aantoont dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingen-wet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53

0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365).

4.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 september 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1832 staat onder eed en tolkt Georgisch – Nederlands.

De voorzitter verwijst naar de gronden van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. Verzoeker legt een aanvullende nota met stukken neer. Hij meent dat hij “een aanleg verliest” omdat verweerder het vermoeden heeft gehanteerd dat Georgië een veilig land van herkomst is, terwijl de Raad zijn beschermingsverzoek thans analyseert onder de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. Verweerder heeft zijn verzoek niet ten gronde onderzocht en dit maakt een schending uit van zijn rechten van verdediging. In antwoord op de beschikking, stelt verzoeker dat verweerder noch de Raad betwist dat hij homoseksueel is. Verzoeker verwijst een nieuwe wet die in Georgië werd aangenomen in mei 2024 – verder uiteengezet in de landeninformatie bij de ter zitting neergelegde aanvullende nota – en naar de manier waarop deze wordt toegepast. Deze wet viseert specifiek de leden van de LGBTQ+-gemeenschap, en bescherming door de overheid tegen deze discriminatie is niet voorhanden. Daarnaast is er de appreciatie van zijn persoonlijk profiel en de risico's die hij loopt. De tegenstrijdigheden die hem worden tegengeworpen acht verzoeker niet pertinent, daar zijn geaardheid niet wordt betwist. Verzoeker meent dat zijn problemen als homoseksueel onterecht “worden afgesplitst” van zijn problemen met de Georgische Kerk. Hij heeft theologie gestudeerd en zich kritisch getoond t.a.v. de Kerk en is een relatie aangegaan met een docent die een groot aanzien geniet binnen de Kerk en de universitaire gemeenschap. Aan de relatie is een einde gekomen omdat de docent viel op jongere jongens en verzoeker heeft zijn studies niet kunnen afmaken. Aldus wordt hij beschouwd als iemand die niet zomaar wat kritiek heeft gegeven, maar de Kerk in diskrediet heeft gebracht, waardoor represailles dreigen. Gezien de macht van de Kerk in Georgië, in combinatie met een falend rechts-systeem en ontbrekende overheidsbescherming, moet dit aanleiding geven tot een erkenning als vluchteling; minstens zijn de motieven van voormelde beschikking in dit verband onterecht. Verder bevraagd, licht verzoeker nog toe dat hij zich bij aankomst in België beschouwde als agnostisch tot atheïstisch, maar hier dankzij anderen zijn geloof heeft teruggevonden.”

4.2. In de landeninformatie die werd neergelegd voor de terechtzitting, kon reeds worden gelezen dat de LGBTQI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen uitmaakt binnen de Georgische samenleving (COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023, p. 60-72). Zo blijkt dat homofobie diepgeworteld is in de Georgische maatschappij en dat LGBTQI+-personen in het dagelijkse leven op veel verschillende gebieden worden geconfronteerd met discriminatie, intimidatie, homofob geweld en pesterijen en dit zowel in de familiale sfeer als in het openbaar. Homofobe verklaringen van politici, overheidsverantwoordelijken en orthodoxe religieuze leiders, dragen volgens de Public Defender eveneens bij tot haat en onverdraagzaamheid ten opzichte van de LGBTQI+-gemeenschap. De opkomst van extreemrechtse, homofobe en antigenderbewegingen in 2019-2020 in de Georgische samenleving, versterkt de onderdrukking, het misbruik en de discriminatie van LGBTQI+-personen nog meer. De Public Defender noemt de aanwezigheid van deze bewegingen alarmerend en stelt dat hun acties een reële bedreiging vormen voor het leven en de gezondheid van LGBTQI+-personen. In de voormelde COI Focus wordt verder geconcludeerd: “De politie is over het algemeen toegankelijk, maar reageert vaak ongevoelig op LGBTQI+-personen waardoor zij eerder hulp zoeken bij ngo's dan bij de politie klacht in te dienen. De Georgische autoriteiten leveren inspanningen om beter om te gaan met haatmisdrijven door opleidingen te

organiseren over dit type misdrijven en de identificatie van haatmotieven. Toch blijven er uitdagingen bestaan op het gebied van doeltreffendheid, voortgang en onpartijdigheid.” (p. 98).

Bij zijn aanvullende nota die hij ter zitting neerlegt, voegt verzoeker heden drie internetartikelen toe waaruit blijkt dat het Georgisch parlement in september 2024 een nieuwe wet heeft aangenomen *“inzake familie-waarden en de bescherming van minderjarigen”*. Deze nieuwe wet verbiedt onder meer het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht, adoptie door koppels van hetzelfde geslacht, geslachts-veranderende operaties en medische behandelingen, zgn. LGBTQI+-propaganda in onderwijsinstellingen, het veranderen van geslacht op officiële documenten, publieke bijeenkomsten of demonstraties die pleiten voor LGBTQI+-rechten, LGBTQI+-uitingen of afbeeldingen in de media en heft tevens het verbod op arbeids-discriminatie van LGBTQI+-personen op.

Uit de nieuwsartikelen blijkt dat de Europese Unie betreurt dat deze wet werd aangenomen. Een EU-woordvoerder verklaart dat deze wet de fundamentele rechten van het Georgische volk ondermijnt en kan leiden tot verdere stigmatisatie en discriminatie van LGBTQI+-personen in Georgië.

Het betreft aldus wetgeving die een grote impact heeft op de fundamentele rechten van LGBTQI+-personen. Gelet op al deze nieuwe beperkingen op de rechten voor LGBTQI+-personen kan redelijkerwijs worden aangenomen dat hun situatie in Georgië verslechtert.

Het aannemen van deze wet maakt dat er een nieuw feit aan de orde is dat gevolgen kan hebben voor de beoordeling van het beschermingsverzoek, gelet op de verregaande consequenties daarvan voor de LGBTQI+-gemeenschap en hun rechten in Georgië.

De Raad is ertoe gehouden een volledig en ex nunc-onderzoek te voeren van zowel de juridische als de feitelijke gronden van een beroep. Hij is daarbij verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Alheto, ptn. 105-106, 118).

De beoordeling van verzoeken om internationale bescherming moet grondig en met grote voorzichtigheid gebeuren. Dit is ook en des te meer het geval bij de behandeling van verzoeken van Georgische onderdanen die zijn gebaseerd op hun seksuele geaardheid en genderidentiteit, gelet op de zeer kwetsbare positie van deze groep in de Georgische samenleving. De Raad hecht hierbij bijzondere betekenis aan het gegeven dat Georgië heden niet langer als een veilig land van herkomst wordt aangemerkt, terwijl dit ten tijde van de bestreden beslissing nog wel het geval was.

Rekening houdend met de reeds moeilijke Georgische context voor LGBTQI+-personen en de door verzoeker bijgebrachte nieuwe landeninformatie, waaruit volgt dat de situatie voor LGBTQI+-personen in Georgië verslechtert, acht de Raad een verder en gedegen onderzoek in het licht van de actuele situatie in Georgië noodzakelijk. Dit nieuwe feit moet mee in overweging worden genomen en noopt tot een verder en grondig (her)onderzoek. Hierbij benadrukt de Raad dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en dit met betrekking tot zowel de algemene situatie in Georgië, in het bijzonder wat betreft de toegang tot en beschikbaarheid van doeltreffende overheidsbescherming, alsook van de individuele omstandigheden van verzoeker.

De Raad wijzigt om die reden zijn standpunt van de beschikking van 16 april 2024.

5. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeks-bevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Een volledig en ex nunc onderzoek van alle juridische en feitelijke gronden is niet mogelijk.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 december 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend vieren-twintig door:

M. MAES,	kamervoorzitter
----------	-----------------

T. LEYSEN,	griffier
------------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

T. LEYSEN	M. MAES
-----------	---------